

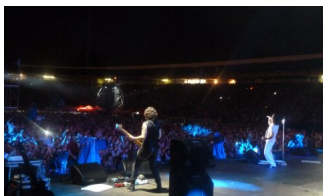
Турбо-фолк је често описиван као музика српских геноцидних ратова, звук који убија. Једна надахнута теоретичарка (коју, на срећу, није усмртио) описала га је као "смртоносни сјај" – уместо зрачењем, српска нуклеарна бомба све око себе затире трилерима Цеце и бројних колега. Мање поетични инстант либерали и новокомпоновани грађани (Кардељ је умро, а татино село је блатњаво...) препознали су у турбо-фолку нешто између хипнозе и отрова који, изгледа, делује само на Србе. Тешко је стећи имунитет а културна деконтаминација често не даје резултате.

Слушао сам претходних година приче забринутих мама које деци нису давале да гледају телевизију и иду у обданиште у страху да урбани голупчићи не поклекну и не заразе се (не)културом својих сународника. Велики концерти турбо-фолк звезда су на "пешчаном спруду" Друге Србије често доживљавани као сабори будућих кољача и спонзоруша, мала матура школе за сексуалне предузетнице и њихове муштерије у следећем борделу ратника. Један београдски позоришни редитељ је недавно српску народну музику искористио као звучну позадину ужаса у концентрационом логору Дахау. Немачка култура је невина – берлински Јевреји и хомосексуалци убијани су уз српске трубе и оријенталне мелизме.

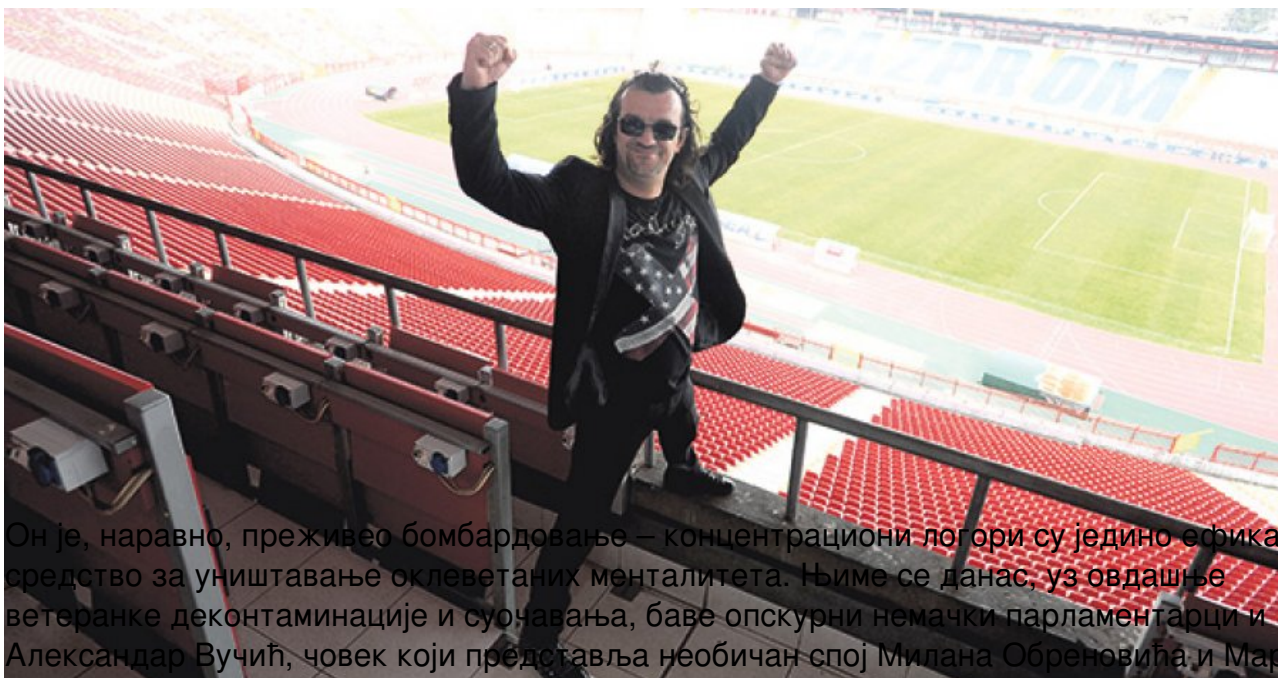
Да је Балкан фаталан, ружан и заразан одавно су открили и бројни западни ауторитети. Не само да смо започели Први светски рат, већ би и Адолф Хитлер остао непознати сликар да није било Балканаца у бечким свратиштима – Јужни Словени су га "научили да мрзи толико заразно", тврди Роберт Каплан. Закаснило се с културном деконтаминацијом. Да се Борка Павићевић родила стотинак година раније Аушвиц би остао брезова шума и Јевреји би били спасени.

Пише: Зоран Ћирјаковић
понедељак, 01 јул 2013 20:34

Деведесетих је крвожедни Балкан србизован. Многи су се присетили да је Гаврило Принцип био Србин и, после Сребренице, зло је и званично добило националност. Наше некада подједнако омражене и оклеветане комшије су се извукле. Они, наводно, не деле исти менталитет и немају своју Цецу.

Менталитет и култура су постале кључне речи клеветничких и дехуманизујућих тумачења геноцидног српског изузетка. Ауторка утицајног есеја "Милошевићеви добровољни егзекутори", објављеног у САД током НАТО бомбардовања, тврди да је овде центар геноцидне гравитације "нешто што је много теже уништити него једну војску или режим. То је сам менталитет нације".

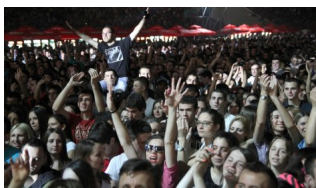
Он је, наравно, преживео бомбардовање – концентрациони логори су једино ефикасно средство за уништавање оклеветаних менталитета. Њиме се данас, уз овдашње ветеранке деконтаминације и суочавања, баве опскурни немачки парламентарци и Александар Вучић, човек који представља необичан спој Милана Обреновића и Мартина Лутера укројен по шниту таблоидног доба. Берлин је постао Вучићев Беч а, уместо на вратима витенбершке цркве, земунску адаптацију Лутерових "95 теза" у наставцима објављују немачки "Блиц" и напредњачки "Курир", све са пропратним видео материјалом.

За бројне заговорнике агресивног културно-идентитетског инжењеринга турбофолк је отелотворење проказаног менталитета. Штавише, он је представљен као стуб зачараног

Пише: Зоран Ћирјаковић
понедељак, 01 јул 2013 20:34

круга који данас прожима једно неуништиво, трансисторијско зло – српска култура, наине, лучи агенс који јој не дозвољава да се очисти и деконтаминира.

Проблем са овако једноставном и, нажалост, заводљивом сликом српске "историје дугог трајања" није само у томе што је расистичка и што надахњује инстант либерале који на овдашњој политичкој сцени делује према класичној фундаменталистичкој матрици – снаге добра боре се против сила зла, "крај се ближи", већ и опстанак изабране "високо културне" имагинарне заједнице је у питању...

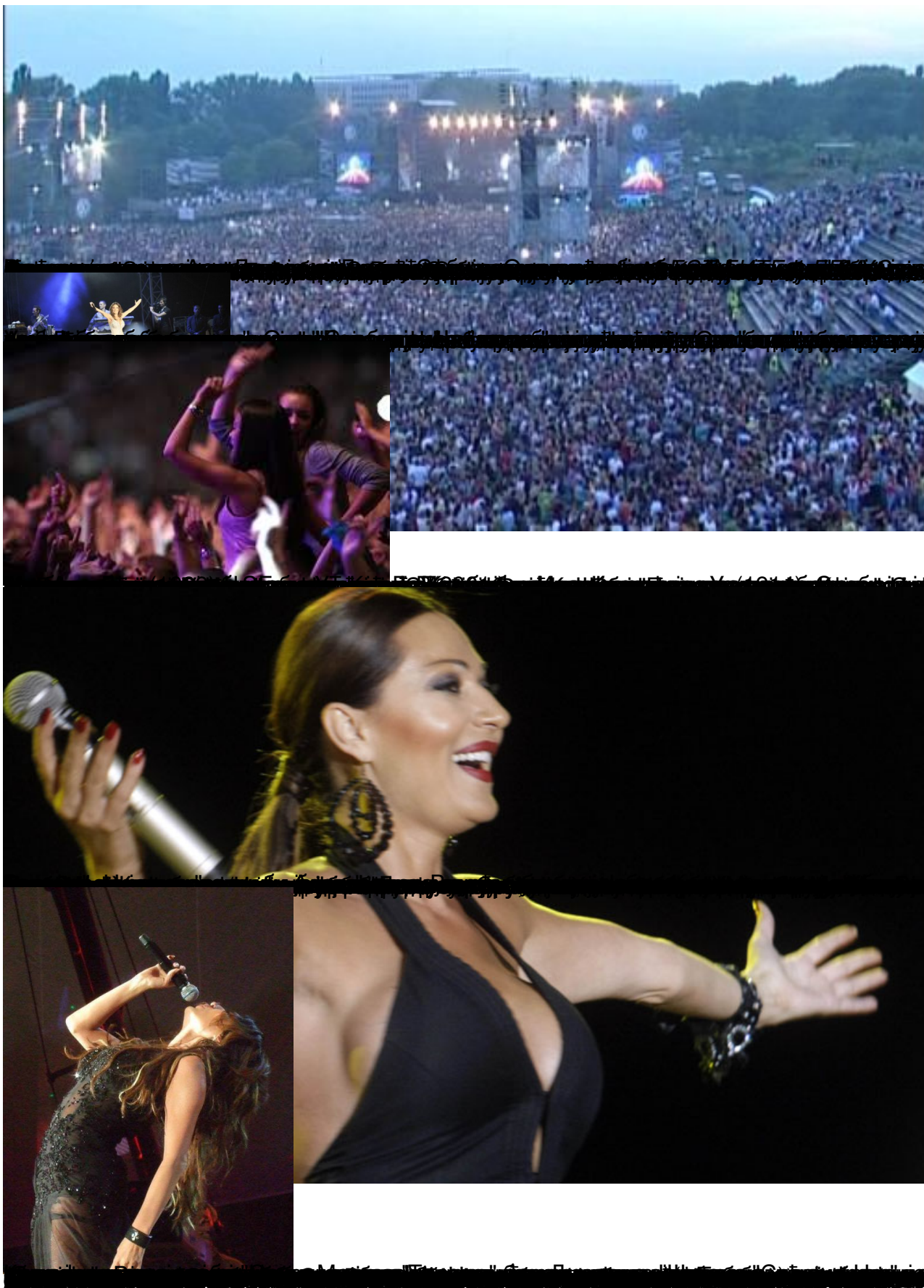

Ова фаталистичка визија је у нескладу са нашом новом, посткосовском реалношћу. Ако се уз исту музику маршира у рат и дочекују благодети капитулације онда ту нешто није у реду.

На "Маракани" је 8. јуна наступио Аца Лукас. На први поглед лако га је дисквалификовати и сместити у приче о неуништивом српском злу и "свеопштем насиљу и нетолеранцији" која убија културу и уметност. Певао је на Аркановим славама и крштењу Легијиног детета. Хапшен је у "Сабљи". Волео је кокаин и коцку. Годинама је живео пребрзо, чак и за своје добро.

Сапутници капитулације - Цеца, Аца Лукас и Макс Вебер

Пише: Зоран Ђирјаковић
понедељак, 01 јул 2013 20:34

Сапутници капитулације - Цеца, Аца Лукас и Макс Вебер

Пише: Зоран Ђирјаковић
понедељак, 01 јул 2013 20:34

Београд, 1. јул (Блиц) - Капитулација је у Београду изазвала бурну реакцију. Многи су се обрадовали, док су други били разочарани. Неки су изјавили да је ово само привремено решење, док су други веровали да је то почетак нове ере. У овом случају, Цеца, Аца Лукас и Макс Вебер су такође били укључени у дискусију. Њихови сапутници су такође изјавили своје ставове о овом догађају. Неки су се залагали за мирно решење, док су други били за јачање одбране. Ова ситуација је изазвала велику пажњу медија и јавности. Многи су се питају да ли је ово заправо крај рата или само почетак нове фазе. Неки су веровали да ће доћи до нових промена, док су други били скептични. У овом случају, Цеца, Аца Лукас и Макс Вебер су такође били укључени у дискусију. Њихови сапутници су такође изјавили своје ставове о овом догађају. Неки су се залагали за мирно решење, док су други били за јачање одбране. Ова ситуација је изазвала велику пажњу медија и јавности. Многи су се питају да ли је ово заправо крај рата или само почетак нове фазе. Неки су веровали да ће доћи до нових промена, док су други били скептични.